

[Henrik Toft]

ciennitet og pension samt mulighed for forfremmelse. Vi ønsker videre at deltidsinstitutionspladser gøres forholdsvis billigere end heldagsinstitutionspladser, at arbejdet med pasning af børn i hjemmet og i institution accepteres som en særlig kvalifikation ved optagelse til uddannelse inden for social-, sundheds- og uddannelsessektoren, at hjemmepleje og familiepleje bør have samme vilkår af det offentlige som institutionsanbringelse.

Alting har sin pris, derfor kniber det lidt for mig at forstå, at venstresocialisterne kan falde så dybt som til at sammenligne det at få børn med noget så materielt som at købe en bil. Det hører med til vores kulturelle mønster, at børn skal behandles godt. Derfor må det også have meget høj prioritet, at børnefamilierne skal sikres de bedst mulige økonomiske forhold, men jeg viger tilbage for en tankegang om, at forældre ikke skulle være parate til også selv at give afkald materielt for glæden ved at få børn.

Alice Faber (SF):

VS bebudede under forhandlingerne om redegørelsen vedrørende børnekommissionens betænkning, at de ville tage nogle initiativer til de forskellige områder i redegørelsen, sådan at de blev bedre behandlet her i folketinget.

Vi finder, det er et prisværdigt initiativ, der her er taget med disse forslag, og dem er vi fra SFs side meget glade for. Det er vi, fordi vi er enige i, at småbørnsfamilier ganske simpelt har for dårlige vilkår til at kunne give deres børn de opvækstforhold, de gerne ville. De faldende fødselstal kan givet finde en del af deres årsag i, at det er for svært at have småbørn i Danmark.

Forslaget om børnefamiliernes økonomi har i bemærkningerne beskrevet nogle af de problemer, der er omtalt i betænkningen. Jeg tænker specielt på, at børnefamilier generelt har en lavere levestandard end resten af befolkningen, og at det bliver mere alvorligt, hvis der er tale om flere børn.

Vi mener ikke i SF, at det er en privat sag at have børn. Vi mener, at det er uhyre vigtigt, at vi alle er solidariske med de mennesker – og de bliver jo færre og færre – som vil påtage sig det ansvar at sætte børn i verden. Vi mener, det er meget kortsigtet politik

at spare på børneområdet, som det er sket i de senere år. Vi skal leve af vore børn, når vi bliver gamle. Det skæve forhold imellem antallet af ældre og yngre, der bliver, når vi bliver gamle, kommer til at kræve endda temmelig meget af disse småbørn af i dag, som skal forsørge os.

Derfor har vi virkelig brug for, at de er så godt udrustet som overhovedet muligt. Det kan virke som egoistiske betragtninger, og lad det så være det. Vi ved fra utallige undersøgelser, at forældre med de laveste indkomster har sværest ved at give deres børn de opvækstvilkår, der skal til for at have lige mulighed med børn fra familier med højere indkomster. Det siger også sig selv, at det er svært at få overskud til børnene, hvis man altid skal vende hver krone, og endnu svære, hvis kronen ikke er der, når der skal skaffes mad og klæder og ordentlig bolig.

Nogle politikere har under forhandlingerne om børnekommissionens betænkningssedegørelse givet udtryk for mangel på varme – en varm og venlig børne- og familiepolitik. Lad os give børnefamilierne nogle bedre økonomiske kår, så er der mere overskud til varme, venlighed, tryghed og stimulation fra forældrene til børnene og til hinanden.

Derfor er vi meget interesserede i at være med til at opfordre regeringen til at følge målsætninger, som dækker de intentioner, der ligger i en klækkelig forhøjelse af børnetilskuddene, at daginstitutionerne sidestilles med skolegang og er gratis, og at der gives børn frikort til offentlige transportmidler.

Også hvad angår forslaget om daginstitutioner finder vi, at VS tager fat på nogle vigtige områder. For det første normeringen, som vi er enige i er alt for ringe. Det er SFs opfattelse, at problemet skal løses ved, at der omgående optages forhandlinger mellem BUPL, Børne- & Ungdomspædagogernes Landsforbund, og FOLA, landsorganisationen for forældre til børn i daginstitutioner, samt socialministeren om at sikre en tilstrækkelig personalenormering.

Det kan i den forbindelse bemærkes, at børnekommissionens dagstitutionsudvalg i deres rapport fremhævede, at specielt vuggestuer og aldersintegrerede institutioner har brug for mere personale.

Vi er ligeledes enige i, at personale og forældre må sikres indflydelse på driften af daginstitutionen, men mener, at den nærmere